HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ונוחל ומנחיל. מפרש בגמרא: **לחתן שלם.** מפרש בגמרא [ע"ב]: **גמ' אשה.** ואשה כי תהיה זבה וגו' [ויקרא טו] והאי קרא בנדה משמעי: **בת עשרה ימים הו'.** ואשה כי תזוב זוב דמה [שם] קא דריש: **אדם.** משמע כל שהוא מין אדם אפילו קטן כדכתיב (במדבר לא) ונפש אדם מן הנשים וגו' ובקטנות משמעי קרא: **נפשות.** כל שיש בו נפש: **כנעוריה.** ושבה אל בית אביה כנעוריה כלומר אם דומה לימי נעוריה ושבה ואם לאו לא תשוב: **קראי אחרון.** דתרוייהו לריכי: **אלא מסייעין.** מדנקט יום אחד ולא נקט עובר דוקא נקט: **אמר רב ששת.** האי פוסל לאו אאמו קאי אלא אעבדיו קאי והכא בכהן שהיו לו שתי נשים וכו': **אחת גרושה.** שהיתה גרושה ועבר ונשאה: **ויש לו בנים משאינה גרושה.** והן כהנים כשרים ועבדים שנפלו להן בירושה אוכלין בתרומה בשפלין דכתיב (ויקרא כב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וגו': **ויש לו בן יום אחד מן הגרושה.** והוא חלל ואינו רשאי לכהונה ויש לו חלק בעבדים ופוסל את כולן מן התרומה שאין אנו יודעין לברור מי מגיע לחלקו. ודוקא בן יום אחד דראוי לירושה אבל כל זמן שלא נולד אוכלין כולן דאין זכייה לעובר: **ולאפוקי מדר' יוסי דאמר.** במסכת יבמות בפרק אלמנה לכהן גדול (דף סז.) יש לו זכייה ואפילו הוא במעי אשה זרה הכשרה לכהונה פוסלה דקסבר כל זמן שהוא במעי זרה זר הוא וכל שכן האי דבמעי גרושה הוא דאפילו כשיולד לא יהא ראוי: **נאחיו מן האב.** דהא אין ירושה אלא לקרובי האב: **אי בעי מאכוה לירת.** אפי' תשיבנא ליה כמאן דליתיה ירתי לאחר מיתת אביהם ואיהו מאי אהני: **ונוחל בנכסי האם.** אם מתה אמו ביום שנולד הרי הוא יורשה וכשמת הוא באין אחיו מאביו ויורשין הימנו נכסי אמו דאי לאו איהו הוו שקלי ליה קרובי האם דבן נוחל את אמו. אבל האם אינה נוחלת את בנה וכל שכן קרובי האם שאין נוחלין אותו דכתיב (במדבר ה) למשפחותם לבית אבותם משפחת האם אינה קרויה משפחה: **אבל עובר.** שבמעיה אם מתה מעוברת אינו נוחל להנחיל את קרובי מן האב:

בקבר

בנעוריה פרט למעוברת. ואם תאמר תיפוק ליה מוחזא אין לה עיין עליה כי היכי דפסלינן בריש המחולץ (יבמות נ:): חליצת מעוברת מאין לו עיין עליו וי"ל דהתם לא קאמר אלא עיין והמתן אם המתן אם יהיה ולד של קיימא אבל לא מיפטרא מן היבום ואם תכתיב אין לו וה"נ לא מיפסלא מן התרומה בהכי: **אמר** רב ששת **הבא במאי עסקינן בכהן שיש לו ב' נשים.** וא"ת למה לי ב' נשים לוקמה באשה אחת גרושה ויש לו בן אחד ממנה דדוקא בן יום אחד פוסל ולא עובר ואכלי העבדים בשביל כל המשפחה כולה לרבנן דר' יוסי כדאמר ביבמות בפרק אלמנה (דף סז.) ועוד הקשה ה"ר אברהם מן הר"ר אליעזר דהתם לא קאמר אלא עיין והמתן אם יבא הולד לידי בן קיימא. אבל לא פטר ליה מן שהיא מעוברת הכא נמי הוה אמרי' שתמתין מלאכול עד שתראה אם הולד יהיה בן קיימא אבל לא מיפסלא מתרומה ללקות עליה כמו זר: **בכהן** שיש לו שתי נשים. תימה כיון דאתיא כרבנן דסברי דעובר אין לו זכייה כדקאמרינן לאפוקי מר' יוסי א"כ למה לי ב' נשים הוה מצי למימר באשה אחת גרושה ואין לו בנים ממנה דדוקא בן יום אחד פוסל ולא עובר אלא אוכל בשביל כל המשפחה לרבנן כדאיתא ביבמות פ' אלמנה ועוד הקשה ה"ר אפרים דבפ' מי שמת פריך לרב ששת דאמר המזכה לעובר קנה ממתניתין דבן יום אחד נוחל ומנחיל אבל לא עובר ומשני ההוא מיית ברישא כדמשני הכא. והכא אדפריך מסיפא הו"ל למיפרך מהך רישא ולא הוה מצי לשנויי הכי ובהך פירכא אחריתי מיתרצא פירכא קמייתא דרב ששת דמוקי לה בכהן שיש לו שתי נשים לטעמיה דאית ליה דעובר אית ליה זכייה. והא דאמרי רבנן דעובר אינו פוסל משום דהוו להו זכרים מיעוטא ור' יוסי דקאמר דעובר פוסל דחייש למיעוט והשתא איצטריך לאוקומי בכהן שיש לו שתי נשים ויש לו בנים משאינה גרושה דאי אין לו אלא אשה אחת גרושה אפי' עובר פוסל דבין הוא זכר בין היא נקבה זכה בנכסים ואין למשפחה זכות בנכסים כיון דעובר אית ליה זכייה: **אמר** רב ששת נוחל בנכסי האם. בפ' מי שמת פריך לרב ששת דאמר המזכה לעובר [קנה] ממתניתין דקתני בן יום אחד אבל עובר לא ומתרץ רב ששת התם דפירושא דמתניתין כדמתרץ הכא. ותימה מה היתה שם סברת המקשה דבלאו רב ששת תיקשי פי' דמתני' כדפריך הכא אי בעי מיניה לירתו אי בעי מאבוה לירתו וי"ל דשמעא ליה לפרושי מתניתין כגון שהקנה נכסיו לאחר אם לא יהיה לו יורש בשעת מיתה וקמ"ל דבן יום אחד הוי יורש. אבל עובר לא דלא קנה ופירושא דמנחיל הוי כמו דמפרש הכא דמנחיל לאחיו מן האב נכסי אמו אבל עובר לא משום דלא קנה ורב ששת משני דנוחל ומנחיל חדא מילתא היא.

ונוחל ומנחיל בכהן שיש לו ב' נשים. ואם תאמר אמאי לא מוקמי לה בבן יום אחד דאמר רב ששת אין לי אלא אשה בת יום אחד לנדה מנין ת"ל ואשה: בת י' ימים לזיבה: מנא ה"מ דת"ר אשה אין לי אלא אשה בת י' ימים לזיבה מנין ת"ל ואשה: תינוק בן יום אחד כו': מנא הני מילי דת"ר [1]איש איש מה ת"ל [2]איש איש לרבות בן יום אחד שמטמא בזיבה דברי רבי יהודה רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר אינו צריך הרי הוא אומר [2]והזב את זובו לזכר ולנקבה לזכר כל שהוא בין גדול בין קטן לנקבה כל שהיא בין גדולה בין קטנה אם כן מה ת"ל איש איש [3]דברה תורה כלשון בני אדם: ומטמא בנגעים: דכתיב [3]אדם כי יהיה בעור בשרו [4]אדם כל שהו: ומטמא בטמא מת: דכתיב [4]ועל הנפשות אשר היו שם נפש כל דהו: וזוקק ליבום: דכתיב [5]כי ישבו אחים יחדיו אחים שהיה להם ישיבה אחת בעולם: ופוטר מן היבום: [5]ובן אין לו אמר רחמנא והא אית ליה: ומאכיל בתרומה: דכתיב [6]ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו קרי ביה יאכילו בלחמו: ופוסל מן התרומה: [7]וזרע אין לה אמר רחמנא והא אית לה מאי אירא זרע אפילו עובר נמי דכתיב כנעוריה [8]פרט למעוברת צריכי דאי כתב רחמנא וזרע אין לה משום דמעיקרא חד גופא והשתא תרי גופי אבל הכא דמעיקרא חד גופא והשתא חד גופא אימא תיכול כתב רחמנא כנעוריה ואי כתב רחמנא כנעוריה משום דמעיקרא גופה סריקא והשתא גופה מליא אבל הכא דמעיקרא גופה סריקא והשתא גופה סריקא אימא תיכול צריכא קראי אתרוץ אלא מתניתין מאי אריא בן יום אחד אפי' עובר נמי אמר רב ששת הב"ע בכהן שיש לו שתי נשים אחת גרושה ואחת שאינה גרושה ויש לו בנים משאינה גרושה ויש לו בן יום אחד מן הגרושה [9]דפוסל בעבדי אביו מלאכול בתרומה ולאפוקי מדר' יוסי [10]דאמר עובר נמי פוסל קמ"ל בן יום אחד אין עובר לא: נוחל ומנחיל: נוחל ממאן מאביו ומנחיל למאן לאחיו מאביו אי בעי מאבוה לירתי ואי בעי מיניה לירתי [11]אמר רב ששת [12]נוחל בנכסי האם להנחיל לאחיו מן האב [13]ודוקא בן יום אחד אבל עובר לא מ"ט דהוא מיית ברישא [14]ואין הבן יורש את אמו

בקבר

[6]א[7]ונוחל ומנחיל [8]והוהרגו חייב [9]והרי הוא לאביו ולאמו ולכל קרוביו כחתן שלם: **גמ'** מנהני מילי דת"ר [10]אשה אין לי אלא אשה בת יום אחד לנדה מנין ת"ל ואשה: בת י' ימים לזיבה: מנא ה"מ דת"ר אשה אין לי אלא אשה בת י' ימים לזיבה מנין ת"ל ואשה: תינוק בן יום אחד כו': מנא הני מילי דת"ר [1]איש איש מה ת"ל [2]איש איש לרבות בן יום אחד שמטמא בזיבה דברי רבי יהודה רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר אינו צריך הרי הוא אומר [2]והזב את זובו לזכר ולנקבה לזכר כל שהוא בין גדול בין קטן לנקבה כל שהיא בין גדולה בין קטנה אם כן מה ת"ל איש איש [3]דברה תורה כלשון בני אדם: ומטמא בנגעים: דכתיב [3]אדם כי יהיה בעור בשרו [4]אדם כל שהו: ומטמא בטמא מת: דכתיב [4]ועל הנפשות אשר היו שם נפש כל דהו: וזוקק ליבום: דכתיב [5]כי ישבו אחים יחדיו אחים שהיה להם ישיבה אחת בעולם: ופוטר מן היבום: [5]ובן אין לו אמר רחמנא והא אית ליה: ומאכיל בתרומה: דכתיב [6]ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו קרי ביה יאכילו בלחמו: ופוסל מן התרומה: [7]וזרע אין לה אמר רחמנא והא אית לה מאי אירא זרע אפילו עובר נמי דכתיב כנעוריה [8]פרט למעוברת צריכי דאי כתב רחמנא וזרע אין לה משום דמעיקרא חד גופא והשתא תרי גופי אבל הכא דמעיקרא חד גופא והשתא חד גופא אימא תיכול כתב רחמנא כנעוריה ואי כתב רחמנא כנעוריה משום דמעיקרא גופה סריקא והשתא גופה מליא אבל הכא דמעיקרא גופה סריקא והשתא גופה סריקא אימא תיכול צריכא קראי אתרוץ אלא מתניתין מאי אריא בן יום אחד אפי' עובר נמי אמר רב ששת הב"ע בכהן שיש לו שתי נשים אחת גרושה ואחת שאינה גרושה ויש לו בנים משאינה גרושה ויש לו בן יום אחד מן הגרושה [9]דפוסל בעבדי אביו מלאכול בתרומה ולאפוקי מדר' יוסי [10]דאמר עובר נמי פוסל קמ"ל בן יום אחד אין עובר לא: נוחל ומנחיל: נוחל ממאן מאביו ומנחיל למאן לאחיו מאביו אי בעי מאבוה לירתי ואי בעי מיניה לירתי [11]אמר רב ששת [12]נוחל בנכסי האם להנחיל לאחיו מן האב [13]ודוקא בן יום אחד אבל עובר לא מ"ט דהוא מיית ברישא [14]ואין הבן יורש את אמו

בקבר

נפשות. כל שיש בו נפש: **כנעוריה.** ושבה אל בית אביה כנעוריה כלומר אם דומה לימי נעוריה ושבה ואם לאו לא תשוב: **קראי אחרון.** דתרוייהו לריכי: **אלא מסייעין.** מדנקט יום אחד ולא נקט עובר דוקא נקט: **אמר רב ששת.** האי פוסל לאו אאמו קאי אלא אעבדיו קאי והכא בכהן שהיו לו שתי נשים וכו': **אחת גרושה.** שהיתה גרושה ועבר ונשאה: **ויש לו בנים משאינה גרושה.** והן כהנים כשרים ועבדים שנפלו להן בירושה אוכלין בתרומה בשפלין דכתיב (ויקרא כב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וגו': **ויש לו בן יום אחד מן הגרושה.** והוא חלל ואינו ראוי לכהונה ויש לו חלק בעבדים ופוסל את כולן מן התרומה שאין אנו יודעין לברור מי מגיע לחלקו. ודוקא בן יום אחד דראוי לירושה אבל כל זמן שלא נולד אוכלין כולן דאין זכייה לעובר: **ולאפוקי מדר' יוסי דאמר.** במסכת יבמות בפרק אלמנה לכהן גדול (דף סז.) יש לו זכייה ואפילו הוא במעי אשה זרה הכשרה לכהונה פוסלה דקסבר כל זמן שהוא במעי זרה זר הוא וכל שכן האי דבמעי גרושה הוא דאפילו כשיולד לא יהא ראוי: **נאחיו מן האב.** דהא אין ירושה אלא לקרובי האב: **אי בעי מאכוה לירת.** אפי' תשיבנא ליה כמאן דליתיה ירתי לאחר מיתת אביהם ואיהו מאי אהני: **ונוחל בנכסי האם.** אם מתה אמו ביום שנולד הרי הוא יורשה וכשמת הוא באין אחיו מאביו ויורשין הימנו נכסי אמו דאי לאו איהו הוו שקלי ליה קרובי האם דבן נוחל את אמו. אבל האם אינה נוחלת את בנה וכל שכן קרובי האם שאין נוחלין אותו דכתיב (במדבר ה) למשפחותם לבית אבותם משפחת האם אינה קרויה משפחה: **אבל עובר.** שבמעיה אם מתה מעוברת אינו נוחל להנחיל את קרובי מן האב:

בקבר

בנעוריה פרט למעוברת. ואם תאמר תיפוק ליה מוחזא אין לה עיין עליה כי היכי דפסלינן בריש המחולץ (יבמות נ:): חליצת מעוברת מאין לו עיין עליו וי"ל דהתם לא קאמר אלא עיין והמתן אם המתן אם יהיה ולד של קיימא אבל לא מיפטרא מן היבום ואם תכתיב אין לו וה"נ לא מיפסלא מן התרומה בהכי: **אמר** רב ששת **הבא במאי עסקינן בכהן שיש לו ב' נשים.** וא"ת למה לי ב' נשים לוקמה באשה אחת גרושה ויש לו בן אחד ממנה דדוקא בן יום אחד פוסל ולא עובר ואכלי העבדים בשביל כל המשפחה כולה לרבנן דר' יוסי כדאמר ביבמות בפרק אלמנה (דף סז.) ועוד הקשה ה"ר אברהם מן הר"ר אליעזר דהתם לא קאמר אלא עיין והמתן אם יבא הולד לידי בן קיימא. אבל לא פטר ליה מן שהיא מעוברת הכא נמי הוה אמרי' שתמתין מלאכול עד שתראה אם הולד יהיה בן קיימא אבל לא מיפסלא מתרומה ללקות עליה כמו זר: **בכהן** שיש לו שתי נשים. תימה כיון דאתיא כרבנן דסברי דעובר אין לו זכייה כדקאמרינן לאפוקי מר' יוסי א"כ למה לי ב' נשים הוה מצי למימר באשה אחת גרושה ואין לו בנים ממנה דדוקא בן יום אחד פוסל ולא עובר אלא אוכל בשביל כל המשפחה לרבנן כדאיתא ביבמות פ' אלמנה ועוד הקשה ה"ר אפרים דבפ' מי שמת פריך לרב ששת דאמר המזכה לעובר קנה ממתניתין דבן יום אחד נוחל ומנחיל אבל לא עובר ומשני ההוא מיית ברישא כדמשני הכא. והכא אדפריך מסיפא הו"ל למיפרך מהך רישא ולא הוה מצי לשנויי הכי ובהך פירכא אחריתי מיתרצא פירכא קמייתא דרב ששת דמוקי לה בכהן שיש לו שתי נשים לטעמיה דאית ליה דעובר אית ליה זכייה. והא דאמרי רבנן דעובר אינו פוסל משום דהוו להו זכרים מיעוטא ור' יוסי דקאמר דעובר פוסל דחייש למיעוט והשתא איצטריך לאוקומי בכהן שיש לו שתי נשים ויש לו בנים משאינה גרושה דאי אין לו אלא אשה אחת גרושה אפי' עובר פוסל דבין הוא זכר בין היא נקבה זכה בנכסים ואין למשפחה זכות בנכסים כיון דעובר אית ליה זכייה: **אמר** רב ששת נוחל בנכסי האם. בפ' מי שמת פריך לרב ששת דאמר המזכה לעובר [קנה] ממתניתין דקתני בן יום אחד אבל עובר לא ומתרץ רב ששת התם דפירושא דמתניתין כדמתרץ הכא. ותימה מה היתה שם סברת המקשה דבלאו רב ששת תיקשי פי' דמתני' כדפריך הכא אי בעי מיניה לירתו אי בעי מאבוה לירתו וי"ל דשמעא ליה לפרושי מתניתין כגון שהקנה נכסיו לאחר אם לא יהיה לו יורש בשעת מיתה וקמ"ל דבן יום אחד הוי יורש. אבל עובר לא דלא קנה ופירושא דמנחיל הוי כמו דמפרש הכא דמנחיל לאחיו מן האב נכסי אמו אבל עובר לא משום דלא קנה ורב ששת משני דנוחל ומנחיל חדא מילתא היא.

ונוחל ומנחיל בכהן שיש לו ב' נשים. ואם תאמר אמאי לא מוקמי לה בבן יום אחד דאמר רב ששת אין לי אלא אשה בת יום אחד לנדה מנין ת"ל ואשה: בת י' ימים לזיבה: מנא ה"מ דת"ר אשה אין לי אלא אשה בת י' ימים לזיבה מנין ת"ל ואשה: תינוק בן יום אחד כו': מנא הני מילי דת"ר [1]איש איש מה ת"ל [2]איש איש לרבות בן יום אחד שמטמא בזיבה דברי רבי יהודה רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר אינו צריך הרי הוא אומר [2]והזב את זובו לזכר ולנקבה לזכר כל שהוא בין גדול בין קטן לנקבה כל שהיא בין גדולה בין קטנה אם כן מה ת"ל איש איש [3]דברה תורה כלשון בני אדם: ומטמא בנגעים: דכתיב [3]אדם כי יהיה בעור בשרו [4]אדם כל שהו: ומטמא בטמא מת: דכתיב [4]ועל הנפשות אשר היו שם נפש כל דהו: וזוקק ליבום: דכתיב [5]כי ישבו אחים יחדיו אחים שהיה להם ישיבה אחת בעולם: ופוטר מן היבום: [5]ובן אין לו אמר רחמנא והא אית ליה: ומאכיל בתרומה: דכתיב [6]ויליד ביתו הם יאכלו בלחמו קרי ביה יאכילו בלחמו: ופוסל מן התרומה: [7]וזרע אין לה אמר רחמנא והא אית לה מאי אירא זרע אפילו עובר נמי דכתיב כנעוריה [8]פרט למעוברת צריכי דאי כתב רחמנא וזרע אין לה משום דמעיקרא חד גופא והשתא תרי גופי אבל הכא דמעיקרא חד גופא והשתא חד גופא אימא תיכול כתב רחמנא כנעוריה ואי כתב רחמנא כנעוריה משום דמעיקרא גופה סריקא והשתא גופה מליא אבל הכא דמעיקרא גופה סריקא והשתא גופה סריקא אימא תיכול צריכא קראי אתרוץ אלא מתניתין מאי אריא בן יום אחד אפי' עובר נמי אמר רב ששת הב"ע בכהן שיש לו שתי נשים אחת גרושה ואחת שאינה גרושה ויש לו בנים משאינה גרושה ויש לו בן יום אחד מן הגרושה [9]דפוסל בעבדי אביו מלאכול בתרומה ולאפוקי מדר' יוסי [10]דאמר עובר נמי פוסל קמ"ל בן יום אחד אין עובר לא: נוחל ומנחיל: נוחל ממאן מאביו ומנחיל למאן לאחיו מאביו אי בעי מאבוה לירתי ואי בעי מיניה לירתי [11]אמר רב ששת [12]נוחל בנכסי האם להנחיל לאחיו מן האב [13]ודוקא בן יום אחד אבל עובר לא מ"ט דהוא מיית ברישא [14]ואין הבן יורש את אמו

בקבר

ונוחל ומנחיל. מפרש בגמרא: **לחתן שלם.** מפרש בגמרא [ע"ב]: **גמ' אשה.** ואשה כי תהיה זבה וגו' [ויקרא טו] והאי קרא בנדה משמעי: **בת עשרה ימים הו'.** ואשה כי תזוב זוב דמה [שם] קא דריש: **אדם.** משמע כל שהוא מין אדם אפילו קטן כדכתיב (במדבר לא) ונפש אדם מן הנשים וגו' ובקטנות משמעי קרא: **נפשות.** כל שיש בו נפש: **כנעוריה.** ושבה אל בית אביה כנעוריה כלומר אם דומה לימי נעוריה ושבה ואם לאו לא תשוב: **קראי אחרון.** דתרוייהו לריכי: **אלא מסייעין.** מדנקט יום אחד ולא נקט עובר דוקא נקט: **אמר רב ששת.** האי פוסל לאו אאמו קאי אלא אעבדיו קאי והכא בכהן שהיו לו שתי נשים וכו': **אחת גרושה.** שהיתה גרושה ועבר ונשאה: **ויש לו בנים משאינה גרושה.** והן כהנים כשרים ועבדים שנפלו להן בירושה אוכלין בתרומה בשפלין דכתיב (ויקרא כב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וגו': **ויש לו בן יום אחד מן הגרושה.** והוא חלל ואינו ראוי לכהונה ויש לו חלק בעבדים ופוסל את כולן מן התרומה שאין אנו יודעין לברור מי מגיע לחלקו. ודוקא בן יום אחד דראוי לירושה אבל כל זמן שלא נולד אוכלין כולן דאין זכייה לעובר: **ולאפוקי מדר' יוסי דאמר.** במסכת יבמות בפרק אלמנה לכהן גדול (דף סז.) יש לו זכייה ואפילו הוא במעי אשה זרה הכשרה לכהונה פוסלה דקסבר כל זמן שהוא במעי זרה זר הוא וכל שכן האי דבמעי גרושה הוא דאפילו כשיולד לא יהא ראוי: **נאחיו מן האב.** דהא אין ירושה אלא לקרובי האב: **אי בעי מאכוה לירת.** אפי' תשיבנא ליה כמאן דליתיה ירתי לאחר מיתת אביהם ואיהו מאי אהני: **ונוחל בנכסי האם.** אם מתה אמו ביום שנולד הרי הוא יורשה וכשמת הוא באין אחיו מאביו ויורשין הימנו נכסי אמו דאי לאו איהו הוו שקלי ליה קרובי האם דבן נוחל את אמו. אבל האם אינה נוחלת את בנה וכל שכן קרובי האם שאין נוחלין אותו דכתיב (במדבר ה) למשפחותם לבית אבותם משפחת האם אינה קרויה משפחה: **אבל עובר.** שבמעיה אם מתה מעוברת אינו נוחל להנחיל את קרובי מן האב:

בקבר

בנעוריה פרט למעוברת. ואם תאמר תיפוק ליה מוחזא אין לה עיין עליה כי היכי דפסלינן בריש המחולץ (יבמות נ:): חליצת מעוברת מאין לו עיין עליו וי"ל דהתם לא קאמר אלא עיין והמתן אם המתן אם יהיה ולד של קיימא אבל לא מיפטרא מן היבום ואם תכתיב אין לו וה"נ לא מיפסלא מן התרומה בהכי: **אמר** רב ששת **הבא במאי עסקינן בכהן שיש לו ב' נשים.** וא"ת למה לי ב' נשים לוקמה באשה אחת גרושה ויש לו בן אחד ממנה דדוקא בן יום אחד פוסל ולא עובר ואכלי העבדים בשביל כל המשפחה כולה לרבנן דר' יוסי כדאמר ביבמות בפרק אלמנה (דף סז.) ועוד הקשה ה"ר אברהם מן הר"ר אליעזר דהתם לא קאמר אלא עיין והמתן אם יבא הולד לידי בן קיימא. אבל לא פטר ליה מן שהיא מעוברת הכא נמי הוה אמרי' שתמתין מלאכול עד שתראה אם הולד יהיה בן קיימא אבל לא מיפסלא מתרומה ללקות עליה כמו זר: **בכהן** שיש לו שתי נשים. תימה כיון דאתיא כרבנן דסברי דעובר אין לו זכייה כדקאמרינן לאפוקי מר' יוסי א"כ למה לי ב' נשים הוה מצי למימר באשה אחת גרושה ואין לו בנים ממנה דדוקא בן יום אחד פוסל ולא עובר אלא אוכל בשביל כל המשפחה לרבנן כדאיתא ביבמות פ' אלמנה ועוד הקשה ה"ר אפרים דבפ' מי שמת פריך לרב ששת דאמר המזכה לעובר קנה ממתניתין דבן יום אחד נוחל ומנחיל אבל לא עובר ומשני ההוא מיית ברישא כדמשני הכא. והכא אדפריך מסיפא הו"ל למיפרך מהך רישא ולא הוה מצי לשנויי הכי ובהך פירכא אחריתי מיתרצא פירכא קמייתא דרב ששת דמוקי לה בכהן שיש לו שתי נשים לטעמיה דאית ליה דעובר אית ליה זכייה. והא דאמרי רבנן דעובר אינו פוסל משום דהוו להו זכרים מיעוטא ור' יוסי דקאמר דעובר פוסל דחייש למיעוט והשתא איצטריך לאוקומי בכהן שיש לו שתי נשים ויש לו בנים משאינה גרושה דאי אין לו אלא אשה אחת גרושה אפי' עובר פוסל דבין הוא זכר בין היא נקבה זכה בנכסים ואין למשפחה זכות בנכסים כיון דעובר אית ליה זכייה: **אמר** רב ששת נוחל בנכסי האם. בפ' מי שמת פריך לרב ששת דאמר המזכה לעובר [קנה] ממתניתין דקתני בן יום אחד אבל עובר לא ומתרץ רב ששת התם דפירושא דמתניתין כדמתרץ הכא. ותימה מה היתה שם סברת המקשה דבלאו רב ששת תיקשי פי' דמתני' כדפריך הכא אי בעי מיניה לירתו אי בעי מאבוה לירתו וי"ל דשמעא ליה לפרושי מתניתין כגון שהקנה נכסיו לאחר אם לא יהיה לו יורש בשעת מיתה וקמ"ל דבן יום אחד הוי יורש. אבל עובר לא דלא קנה ופירושא דמנחיל הוי כמו דמפרש הכא דמנחיל לאחיו מן האב נכסי אמו אבל עובר לא משום דלא קנה ורב ששת משני דנוחל ומנחיל חדא מילתא היא.

ונוחל ומנחיל. מפרש בגמרא: **לחתן שלם.** מפרש בגמרא [ע"ב]: **גמ' אשה.** ואשה כי תהיה זבה וגו' [ויקרא טו] והאי קרא בנדה משמעי: **בת עשרה ימים הו'.** ואשה כי תזוב זוב דמה [שם] קא דריש: **אדם.** משמע כל שהוא מין אדם אפילו קטן כדכתיב (במדבר לא) ונפש אדם מן הנשים וגו' ובקטנות משמעי קרא: **נפשות.** כל שיש בו נפש: **כנעוריה.** ושבה אל בית אביה כנעוריה כלומר אם דומה לימי נעוריה ושבה ואם לאו לא תשוב: **קראי אחרון.** דתרוייהו לריכי: **אלא מסייעין.** מדנקט יום אחד ולא נקט עובר דוקא נקט: **אמר רב ששת.** האי פוסל לאו אאמו קאי אלא אעבדיו קאי והכא בכהן שהיו לו שתי נשים וכו': **אחת גרושה.** שהיתה גרושה ועבר ונשאה: **ויש לו בנים משאינה גרושה.** והן כהנים כשרים ועבדים שנפלו להן בירושה אוכלין בתרומה בשפלין דכתיב (ויקרא כב) וכהן כי יקנה נפש קנין כספו וגו': **ויש לו בן יום אחד מן הגרושה.** והוא חלל ואינו ראוי לכהונה ויש לו חלק בעבדים ופוסל את כולן מן התרומה שאין אנו יודעין לברור מי מגיע לחלקו. ודוקא בן יום אחד דראוי לירושה אבל כל זמן שלא נולד אוכלין כולן דאין זכייה לעובר: **ולאפוקי מדר' יוסי דאמר.** במסכת יבמות בפרק אלמנה לכהן גדול (דף סז.) יש לו זכייה ואפילו הוא במעי אשה זרה הכשרה לכהונה פוסלה דקסבר כל זמן שהוא במעי זרה זר הוא וכל שכן האי דבמעי גרושה הוא דאפילו כשיולד לא יהא ראוי: **נאחיו מן האב.** דהא אין ירושה אלא לקרובי האב: **אי בעי מאכוה לירת.** אפי' תשיבנא ליה כמאן דליתיה ירתי לאחר מיתת אביהם ואיהו מאי אהני: **ונוחל בנכסי האם.** אם מתה אמו ביום שנולד הרי הוא יורשה וכשמת הוא באין אחיו מאביו ויורשין הימנו נכסי אמו דאי לאו איהו הוו שקלי ליה קרובי האם דבן נוחל את אמו. אבל האם אינה נוחלת את בנה וכל שכן קרובי האם שאין נוחלין אותו דכתיב (במדבר ה) למשפחותם לבית אבותם משפחת האם אינה קרויה משפחה: **אבל עובר.** שבמעיה אם מתה מעוברת אינו נוחל להנחיל את קרובי מן האב:

בקבר

בנעוריה פרט למעוברת. ואם תאמר תיפוק ליה מוחזא אין לה עיין עליה כי היכי דפסלינן בריש המחולץ (יבמות נ:): חליצת מעוברת מאין לו עיין עליו וי"ל דהתם לא קאמר אלא עיין והמתן אם המתן אם יהיה ולד של קיימא אבל לא מיפטרא מן היבום ואם תכתיב אין לו וה"נ לא מיפסלא מן התרומה בהכי: **אמר** רב ששת **הבא במאי עסקינן בכהן שיש לו ב' נשים.** וא"ת למה לי ב' נשים לוקמה באשה אחת גרושה ויש לו בן אחד ממנה דדוקא בן יום אחד פוסל ולא עובר ואכלי העבדים בשביל כל המשפחה כולה לרבנן דר' יוסי כדאמר ביבמות בפרק אלמנה (דף סז.) ועוד הקשה ה"ר אברהם מן הר"ר אליעזר דהתם לא קאמר אלא עיין והמתן אם יבא הולד לידי בן קיימא. אבל לא פטר ליה מן שהיא מעוברת הכא נמי הוה אמרי' שתמתין מלאכול עד שתראה אם הולד יהיה בן קיימא אבל לא מיפסלא מתרומה ללקות עליה כמו זר: **בכהן** שיש לו שתי נשים. תימה כיון דאתיא כרבנן דסברי דעובר אין לו זכייה כדקאמרינן לאפוקי מר' יוסי א"כ למה לי ב' נשים הוה מצי למימר באשה אחת גרושה ואין לו בנים ממנה דדוקא בן יום אחד פוסל ולא עובר אלא אוכל בשביל כל המשפחה לרבנן כדאיתא ביבמות פ' אלמנה ועוד הקשה ה"ר אפרים דבפ' מי שמת פריך לרב ששת דאמר המזכה לעובר קנה ממתניתין דבן יום אחד נוחל ומנחיל אבל לא עובר ומשני ההוא מיית ברישא כדמשני הכא. והכא אדפריך מסיפא הו"ל למיפרך מהך רישא ולא הוה מצי לשנויי הכי ובהך פירכא אחריתי מיתרצא פירכא קמייתא דרב ששת דמוקי לה בכהן שיש לו שתי נשים לטעמיה דאית ליה דעובר אית ליה זכייה. והא דאמרי רבנן דעובר אינו פוסל משום דהוו להו זכרים מיעוטא ור' יוסי דקאמר דעובר פוסל דחייש למיעוט והשתא איצטריך לאוקומי בכהן שיש לו שתי נשים ויש לו בנים משאינה גרושה דאי אין לו אלא אשה אחת גרושה אפי' עובר פוסל דבין הוא זכר בין היא נקבה זכה בנכסים ואין למשפחה זכות בנכסים כיון דעובר אית ליה זכייה: **אמר** רב ששת נוחל בנכסי האם. בפ' מי שמת פריך לרב ששת דאמר המזכה לעובר [קנה] ממתניתין דקתני בן יום אחד אבל עובר לא ומתרץ רב ששת התם דפירושא דמתניתין כדמתרץ הכא. ותימה מה היתה שם סברת המקשה דבלאו רב ששת תיקשי פי' דמתני' כדפריך הכא אי בעי מיניה לירתו אי בעי מאבוה לירתו וי"ל דשמעא ליה לפרושי מתניתין כגון שהקנה נכסיו לאחר אם לא יהיה לו יורש בשעת מיתה וקמ"ל דבן יום אחד הוי יורש. אבל עובר לא דלא קנה ופירושא דמנחיל הוי כמו דמפרש הכא דמנחיל לאחיו מן האב נכסי אמו אבל עובר לא משום דלא קנה ורב ששת משני דנוחל ומנחיל חדא מילתא היא.

תורה אור השלם

1. דַּבֵּרוּ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּם אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה זָב מִבְּשָׂרוֹ זוֹבוֹ טָמֵא הוּא: ויקרא טו ב
2. וְהִדַּרְתָּ בִּנְדָּתָהּ וְהָזַב אֶת זוֹבוֹ לַזָּכָר וְלַנְּקֵבָה וּלְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב עִם טְמֵאָה: ויקרא טו לג
3. אָדָם כִּי יִהְיֶה בְעוֹר בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת אוֹ סַפַּחַת אוֹ בֶהָרֶת וְהָיָה בְעוֹר בְּשָׂרוֹ לְנֶגַע צָרַעַת וְהוּבָא אֶל אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל אַחַד מִבָּנָיו הַכֹּהֲנִים: ויקרא יג ב
4. וְלָקַח אֵזוֹב וְטָבַל בַּמַּיִם אִישׁ טָהוֹר וְהִזָּה עַל הָאֹהֶל וְעַל כָּל הַכֵּלִים וְעַל הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר הָיוּ שָׁם וְעַל הַנֹּגֵעַ בְּעֶצֶם אוֹ בְחָלָל אוֹ בַמֵּת אוֹ בַקָּבֶר: במדבר יט יח
5. כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ: דברים כה ה
6. וְכֹהֵן כִּי יִקְנֶה נֶפֶשׁ קִנְיַן כַּסְפּוֹ הוּא יֹאכַל בּוֹ וִילִיד בֵּיתוֹ הֵם יֹאכְלוּ בְלַחְמוֹ: ויקרא כב יא
7. וּבַת כֹּהֵן כִּי תִהְיֶה אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וְזֶרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ: ויקרא כב יג

מוסף רש"י

ונוחל ומנחיל. אם נפלה לו ירושה בו ביום ובו ביום מת, מנחילה לקרובי מאביו (ערכין ז.). **דת"ר אשה.** ואשה כי תהיה זבה וגו' בנדה משמעי קרא, דכתיב בנעת ימים תהיה בנדתה (לעיל לב.). **איש איש.** כי יהיה זב (לעיל לב:). **כנעוריה.** בזמן שהיא ריקנית כעין נעוריה, פרט למעוברת (יבמות פז.). **סריקא.** ריקא, כמו אילן סרוק (שם פז:). **עובר נמי פוסל.** אם בת כהן נשאת לישראל והניחה מעוברת ואין לה בן אחר, פוסלה מלאוכל בתרומה כעוריה (שם סז. ועי' תוס' שם). **נ